

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2015. gada 8. septembrī*

Apelācija — Dempings — Regula (EK) Nr. 384/96 — 4. panta 1. punkts, 5. panta 1. punkts un 9. panta 1. punkts — Regula (EK) Nr. 1205/2007 — Ķīnas, Vjetnamas, Pakistānas un Filipīnu izcelsmes integrētu elektrisko luminiscences kompaktspuldžu (CFL-i) imports — Zaudējumi Kopienas ražošanas nozarei — Lielākā daļa no kopējā saražotā apjoma Kopienā līdzīgām precēm

Lietā C-511/13 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas iesniegta 2013. gada 23. septembrī,

Philips Lighting Poland S.A., Pila [*Pila*] (Polija),

Philips Lighting BV, Eindhovenā (Nīderlande),

ko pārstāv *L. Catrain González, abogada*, un *E. Wright, barrister*,

apelācijas sūdzības iesniedzējas,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *S. Boelaert*, pārstāve, kurai palīdz *S. Gubel*, advokāts, un *B. O'Connor*, *solicitor*,

atbildētāja pirmajā instancē,

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, Handžou [*Hangzhou*] (Ķīna),

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), Budapešta (Ungārija),

Osram GmbH, Minhene (Vācija), ko pārstāv *R. Bierwagen* un *C. Hipp, Rechtsanwälte*,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *L. Armati* un *J.-F. Brakeland*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,
personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda – angļu.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji M. Ilešičs [*M. Ilešič*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Saffjan*], D. Švābi [*D. Šváby*], M. Bergere [*M. Berger*], A. Prehala [*A. Prechal*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] un K. Likurģs [*C. Lycourgos*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 10. februārī tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2015. gada 26. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *Philips Lighting Poland S.A* (turpmāk tekstā – “*Philips Polija*”) un *Philips Lighting BV* (turpmāk tekstā – “*Philips Nīderlande*”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 11. jūlija spriedumu *Philips Lighting Poland* un *Philips Lighting/Padome* (T-469/07, EU:T:2013:370; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja viņu prasību atcelt Padomes 2007. gada 15. oktobra Regulu (EK) Nr. 1205/2007, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, nosaka antidempinga maksājumus par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes integrētu, elektronisku, kompaktu, luminiscējošu spuldžu (*CFL-i*) importu un attiecina tos uz šā paša ražojuma importu no Vjetnamas Sociālistiskās Republikas, Pakistānas Islāma Republikas un Filipīnu Republikas (OV L 272, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”).

Atbilstošās tiesību normas

1994. gada Antidempinga nolīgums

- 2 Ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 1. lpp.), Eiropas Savienības Padome apstiprināja 1994. gadā 15. aprīlī Marakešā parakstīto vienošanos par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidi, kā arī nolīgumus, kas ietverti šīs vienošanās 1., 2. un 3. pielikumā, tostarp 1994. gada Vispārējo nolīgumu par tarifiem un tirdzniecību (OV L 336, 11. lpp.; turpmāk tekstā – “1994. gada *GATT*”), kā arī Nolīgumu par 1994. gada Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (OV L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – “1994. gada Antidempinga nolīgums”).

- 3 Šī pēdējā minētā nolīguma 1. pantā ir noteikts:

“Antidempinga pasākums tiek piemērots tikai pie 1994. gada *GATT* VI pantā paredzētajiem apstākļiem un atbilstoši izmeklēšanai, kas uzsākta [...] un veikta saskaņā ar šī Līguma nosacījumiem. Sekojošie noteikumi reglamentē 1994. gada *GATT* VI panta piemērošanu, ciktāl pasākumi tiek veikti antidempinga likumdošanas vai noteikumu ietvaros.”

4 Minētā nolīguma 4.1. pantā tostarp ir paredzēts:

Šī Līguma nolūkiem termins “iekšzemes ražošana” tiek interpretēts kā attiecināms uz līdzīgu preču iekšzemes ražotājiem kopumā vai uz tiem, kuru kopīgais preču apjoms sastāda šo preču kopējās iekšzemes ražošanas lielāko daļu; [..].”

5 Šā paša nolīguma 5. pantā ir noteikts:

“5.1. Izņemot 6. punktā paredzētos gadījumus, izmeklēšana, lai noteiktu jebkura iespējamā dempinga esamību, apmēru un ietekmi, ir uzsākama pēc iekšzemes industrijas vai tās vārdā iesniegta rakstiska iesnieguma.

[..]

5.4. Izmeklēšana nav uzsākama atbilstoši 1. punktam, ja vien institūcijas, izvērtējot atbalstu vai opozīciju līdzīgās preces [..] iekšzemes ražotāju iesniegumam, nav konstatējušas, ka šo iesniegumu ir iesniegusi iekšzemes ražošanas nozare vai arī tas iesniegts tās vārdā [..]. Iesniegums tiek uzskatīts kā “iekšzemes rūpniecības vai tās vārdā sniegts”, ja to atbalsta iekšzemes ražotāji, kuru kopējais ražošanas apjoms sastāda vairāk nekā 50 % no ar līdzīgo precī saražotās produkcijas kopapjoma tajā iekšzemes rūpniecībā, kas vai nu izsaka atbalstu iesniegumam vai iebilst pret to. Tomēr neviena izmeklēšana netiek uzsākta, ja iekšzemes ražotāji, kuri izteikti atbalsta iesniegumu, dod mazāk nekā 25 % no līdzīgās preces iekšzemes rūpniecībā saražotās kopprodukcijas.

[..]”

Regula (EK) Nr. 384/96

6 Šajā gadījumā piemērojamo tiesisko regulējumu veido Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2005. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 2117/2005 (OV L 340, 17. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatregula”). Pamatregula ir atcelta un aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.). Šī pēdējā minētā regula šajā lietā nav piemērojama *ratione temporis*.

7 Pamatregulas preambulas 1.–3. apsvērumā un 5. apsvērumā ir paredzēts:

“(1) tā kā Padome, ieviešot [Padomes 1998. gada 11. jūlija] Regulu (EEK) Nr. 2423/88 [par aizsardzību pret dempinga vai subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Ekonomikas kopienas dalībvalstis (OV L 209, 1. lpp.)], ir pieņēmusi kopējus noteikumus aizsardzībai pret importu par dempinga cenām vai subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis;

(2) tā kā šie noteikumi tika pieņemti saskaņā ar esošajām starptautiskajām saistībām un jo īpaši tām saistībām, kas izriet no [1947. gada 30. oktobra] Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību VI panta (turpmāk tekstā – VNTT), no Nolīguma par VNTT[, kas Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes 1979. gada 10. decembra Lēmumu 80/271/EEK par daudzpusēju nolīgumu slēgšanu, kuri izriet no 1973.-1979. gada tirdzniecības sarunām (OV 1980, L 71, 1. lpp.) VI panta īstenošanu (1979. gada Antidempinga kodekss) un no Nolīguma par VNTT[, kas Kopienas vārdā apstiprināts ar to pašu lēmumu) VI, XVI un XXIII pantu interpretāciju un piemērošanu (Subsīdiju un kompensācijas nodevu kodekss);

(3) tā kā 1994. gadā pabeigtās sarunas par daudzpusējo tirdzniecību ir kalpojušas par pamatu jaunu nolīgumu noslēgšanai par VNTT VI panta īstenošanu, un tāpēc ir lietderīgi grozīt Kopienas noteikumus, ņemot vērā šos jaunus nolīgumus, [..]

[..]

(5) tā kā jaunais nolīgums par dempingu, proti, [1994. gada Antidempinga nolīgums] ietver jaunus, sīkākus noteikumus jo īpaši attiecībā uz dempinga aprēķināšanu, izmeklēšanas uzsākšanu un veikšanu, ietverot faktu konstatēšanu un apstrādi, pagaidu pasākumu ieviešanu, antidempinga nodevu ieviešanu un iekasēšanu, antidempinga pasākumu ilgumu un pārskatīšanu un sabiedrības informēšanu par antidempinga lietu izmeklēšanu un, ņemot vērā izmaiņu apjomu, kā arī, lai nodrošinātu jauno noteikumu pienācīgu un pārskatāmu piemērošanu, jauno nolīgumu formulējumi ir pēc iespējas jāievieš Kopienas tiesību aktos.”

8 Pamatregulas 3. panta ar nosaukumu “Zaudējumu noteikšana” 1. punktā ir noteikts, ka, “ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins “zaudējumi” nozīmē būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, būtisku zaudējumu draudus Kopienas ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem”.

9 Minētās regulas 4. panta ar nosaukumu “Kopienas ražošanas nozares definīcija” 1. punktā ir paredzēts, ka “šajā regulā ar terminu “Kopienas ražošanas nozare” saprot līdzīgo preču ražotāju kopumu Kopienā vai arī tos ražotājus, kuru kopējais saražoto līdzīgo preču apjoms veido lielāko daļu no šo preču kopējā saražotā apjoma Kopienā, kā teikts 5. panta 4. punktā”.

10 Pamatregulas 5. pantā ar nosaukumu “Lietas izskatīšanas uzsākšana” ir noteikts:

“1. Izņemot gadījumus, ko paredz 6. punkts, par dempingu uzskatāmas darbības pastāvēšanu, pakāpi un sekas sāk izmeklēt pēc rakstiskas sūdzības saņemšanas no fiziskas vai juridiskas personas, vai apvienības, kam nav juridiskas personas statusa, bet kas rikojas Kopienas ražošanas nozares vārdā.

[..]

2. Saskaņā ar 1. punktu sūdzībā ietver pierādījumus par dempingu, zaudējumiem un cēloņsakarību starp importu, ko uzskata par importu par dempinga cenām, un zaudējumiem, kurus uzskata par dempinga nodarītiem zaudējumiem. [..]

3. Ciktāl iespējams, Komisija pārbauda sūdzībā ietvērto pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pietiek pierādījumu izmeklēšanas uzsākšanai.

4. Izmeklēšanu neuzsāk, ievērojot 1. punktu, ja vien, pamatojoties uz pārbaudi par to, kādā mērā tiek atbalstīta vai noraidīta Kopienas līdzīgās preces ražotāju izteiktā sūdzība, netiek konstatēts, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā. Uzskata, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā, ja šo sūdzību atbalsta tie Kopienas ražotāji, kuru kopējā saražotā produkcija veido vairāk nekā 50 % no kopējo saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi tā Kopienas ražošanas nozares daļa, kas vai nu atbalsta, vai noraida sūdzību. Taču neuzsāk nekādu izmeklēšanu, ja tie Kopienas ražotāji, kuri nepārprotami atbalsta sūdzību, ražo mazāk nekā 25 % no kopējā saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi Kopienas ražošanas nozare.

[..]”

- 11 Minētās regulas 9. pantā ir paredzēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem tiek izbeigta izmeklēšanas procedūra ar vai bez antidempinga pasākumu noteikšanas. Tajā ir noteikts:

“1. Ja sūdzība tiek atsaukta, tad procedūru var izbeigt, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā ar Kopienas interesēm.

2. Ja pēc konsultācijām aizsardzības pasākumi nav nepieciešami un Konsultatīvā komiteja neceļ iebildumus, lietu izbeidz. Pārējos gadījumos Komisija tūlīt iesniedz Padomei ziņojumu par konsultāciju rezultātiem kopā ar priekšlikumu par lietas izbeigšanu. Lietu uzskata par izbeigtu, ja viena mēneša laikā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nepieņem atšķirīgu lēmumu.

[..]

4. Ja fakti galīgi apliecina dempinga un tā radīto zaudējumu pastāvēšanu, un Kopienas interesēs ir iejaukties saskaņā ar 21. pantu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un konsultācijām ar Konsultatīvo komiteju ar vienkāršu balsu vairākumu uzliek galīgo antidempinga nodevu. Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. [..]

[..]”

- 12 Saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. un 5. punktu:

“2. Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtotības. Šādu termiņa beigu pārskatu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma vai viņu vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi šāda pārskata rezultāti.

[..]

5. Šīs regulas attiecīgos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanu veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņiem, piemēro ikviena pārskata gadījumā, ko veic atbilstīgi šā panta 2., 3. un 4. punktam. [..]

[..]”

Regulas (EK) Nr. 1470/2001 un (EK) Nr. 866/2005

- 13 Izmeklēšanas, kas tika uzsākta pēc *European Lighting Companies Federation* sūdzības iesniegšanas, beigās, proti, 2000. gada 4. aprīlī, Padome pieņēma 2001. gada 16. jūlija Regulu (EK) Nr. 1470/2001, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par tādu kompakto elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu (*CF-i*) importu, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV L 195, 8. lpp.).
- 14 Pēc tam, kad bija sāktā izmeklēšana par iespējamu šo maksājumu apiešanu, Padome pieņēma arī 2005. gada 6. jūnija Regulu (EK) Nr. 866/2005, ar ko galīgos antidempinga maksājumus, kurus piemēroja ar Regulu (EK) Nr. 1470/2001, attiecina uz tā paša ražojuma importu no Vjetnamas Sociālistiskās Republikas, Pakistānas Islāma Republikas un Filipīnu Republikas (OV L 145, 1. lpp.).
- 15 Regula Nr. 1470/2001 vēlāk tika grozīta ar Padomes 2006. gada 1. septembra Regulu (EK) Nr. 1322/2006 (OV L 244, 1. lpp.).

Tiesvedības priekšvēsture un pārsūdzētais spriedums

- 16 Pēc tam, kad bija publicēts paziņojums par Regulā Nr. 1470/2001 (OV 2005, C 254, 2. lpp.) noteikto pasākumu termiņa beigām, Komisija no *Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated*, kas rīkojās *Osram GmbH* (turpmāk tekstā – “*Osram*”) vārdā, saņēma pārskatīšanas pieteikumu.
- 17 2006. gada 12. jūnijā Komisija nosūtīja anketu četriem integrētu elektrisko luminiscences kompaktspuldžu (turpmāk tekstā – “*CFL-i*”) ražotājiem Kopienā, proti, *GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt* (turpmāk tekstā – “*GE Hungary*”), *Osram*, *Philips* Polija un *SLI Sylvania Lighting International* (turpmāk tekstā – “*Sylvania*”).
- 18 *GE Hungary* un *Osram* izteica atbalstu pārskatīšanas procedūras uzsākšanai, savukārt *Philips* Polija un *Philips* Nīderlande iebilda pret šādu procedūru. *Sylvania* anketu neaizpildīja.
- 19 Komisija uzskatīja, ka bija pietiekami pierādījumi tam, lai pamatotu pārskatīšanas procedūras uzsākšanu. Tāpēc Komisija uzsāka šādu procedūru un sāka izmeklēšanu par laika periodu no 2005. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 30. jūnijam.
- 20 2006. gada 26. novembrī *GE Hungary* Komisijai norādīja, ka tā vairs neatbalsta attiecīgo antidempinga pasākumu saglabāšanu, savukārt *Sylvania* 2006. gada 19. decembrī informēja Komisiju, ka tā uzskata, ka Kopienas interesēs neesot saglabāt attiecīgos antidempinga pasākumus.
- 21 2007. gada 10. jūlijā Komisija nosūtīja informatīvu dokumentu, kurā tā darīja zināmu savu nodomu ierosināt izbeigt pārskatīšanu. Šajā dokumentā Komisija it īpaši paskaidroja, ka, lai gan šīs procedūras uzsākšanas brīdī pārskatīšanas pieteikumu bija atbalstījusi lielākā daļa no saražotā apjoma Kopienā pārstāvjiem, to ražotāju kopējais saražotais apjoms, kuri neatbalstīja pieteikumu, tagad esot nedaudz vairāk par 50 % no kopējā saražotā apjoma Kopienā. Līdz ar to tā secināja, ka antidempinga pasākumi bija jāatceļ un procedūra jāizbeidz.
- 22 2007. gada 24. un 25. jūlijā *Philips* Polija un *Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated* iesniedza apsvērumus par minēto dokumentu.
- 23 Ar jaunu 2007. gada 31. augusta informatīvu dokumentu Komisija darīja zināmu, ka tā galu galā bija secinājusi, ka Kopienas interesēs ir par vienu gadu pagarināt attiecīgo antidempinga pasākumu piemērošanas periodu.
- 24 2007. gada 15. oktobrī Padome pieņēma apstrīdēto regulu.
- 25 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2007. gada 21. decembrī, apelācijas sūdzības iesniedzējas lūdza atcelt minēto regulu.
- 26 Savas prasības pamatojumam tās izvirzīja trīs pamatus, no kuriem pirmie divi pamati bija saistīti ar pamatregulas 3. panta 1. punkta, 9. panta 1. un 4. punkta, kā arī 11. panta 2. punkta pārkāpumu.
- 27 Tās it īpaši apgalvoja, ka, pirmkārt, Savienības iestādes nevarēja īstenot antidempinga procedūru sūdzības atbalsta līmeņa samazināšanās gadījumā un ka, otrkārt, Padome nevarēja pamatoties tikai uz *Osram* datiem, lai aprēķinātu Kopienas ražošanas nozarei nodarītos zaudējumus, jo šīs sabiedrības ražošanas apjoms, kas bija tikai aptuveni 48 % no kopējā saražotā apjoma Kopienā, nevarēja tikt uzskatīts par tādu, kas veido “lielāko daļu” no minētā apjoma.

- 28 Lai noraidītu divus pirmos pamatus, kas ir balstīti uz pamatregulas 3. panta 1. punkta, 9. panta 1. un 4. punkta un 11. panta 2. punkta pārkāpumu, Vispārējā tiesa, pirmkārt, izvērtēja jautājumu, vai Savienības iestādes varēja īstenot pārskatīšanas procedūru, lai gan, runājot par *CFL-i* ražotāju atbalstu attiecīgajai sūdzībai, pamatregulas 5. panta 4. punktā minētais 50 % sliekšnis vairs netika sasniegts.
- 29 Vispirms pārsūdzētā sprieduma 75.–78. punktā tā atgādināja, ka lūgumu par pārskatīšanas procedūras uzsākšanu sākumā atbalstīja *GE Hungary* un *Osram*, kuras kopā veidoja vairāk nekā 50 % no kopējā saražotā *CFL-i* apjoma, savukārt *Philips* Polija iebilda pret šo pārskatīšanu un *Sylvania* neizteica viedokli. Šī situācija tomēr mainījās dažus mēnešus pēc attiecīgas pārskatīšanas procedūras uzsākšanas, kad izmeklēšanas laikā *GE Hungary* un *Sylvania* informēja Komisiju, ka tagad tās iebilst pret attiecīgo antidempinga pasākumu turpmāku saglabāšanu. Šādas iebilšanas rezultātā pieskaitītā to Kopienas ražotāju, kas atbalsta pārskatīšanas pieteikumu, saražotā daļa, kaut arī tā joprojām lielā mērā pārsniedza pamatregulas 5. panta 4. punktā minēto 25 % sliekšni, tomēr bija mazliet zem šajā pašā tiesību normā minētajiem 50 %. Vienīgā Kopienas ražotāja, kura turpināja atbalstīt šo pieteikumu, proti, *Osram*, pārstāvēja 48 % no kopējā saražotā apjoma Kopienā, un trīs pārējās ražotājas, kuras pret to iebilda, visas kopā pārstāvēja atlikušos 52 %.
- 30 Tālāk pārsūdzētā sprieduma 84. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka tā jau bija atzinusi spriedumā *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP/Padome* (T-249/06, EU:T:2009:62), ka pamatregulas 5. panta 4. punktā Komisijai vispār nav ietverts nekāds pienākums izbeigt uzsāktu antidempinga procedūru, ja sūdzības atbalsta līmenis ir nokritis zem minimālajiem 25 % no Kopienas ražošanas apjoma, jo “šis pants attiecas tikai uz sūdzības atbalsta līmeni, kas vajadzīgs, lai Komisija varētu uzsākt procedūru”. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 85. punktā precizēja, ka pamatregulas 9. panta 1. punkta formulējums bija pamatā spriedumam *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP/Padome* (T-249/06, EU:T:2009:62), lai gan šis spriedums bija pasludināts lietā, kurā sūdzība netika atsaukta, bet tika tikai apgalvots, ka atbalsts šai sūdzībai procedūras laikā samazinājās. Šajā pašā punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka “šāds risinājums ir pilnībā loģisks, ņemot vērā, ka, ja saskaņā ar minēto normu Komisijai nebija pienākuma izbeigt procedūru sūdzības atsaukšanas gadījumā, tad tas tai nebija jādara *a fortiori* arī gadījumā, kad vienīgi samazinās sūdzības atbalsta līmenis”.
- 31 Pārsūdzētā sprieduma 86. punktā konstatējot, ka pamatregulas 5. panta 4. punkts un 9. panta 1. punkts ir piemērojami pārskatīšanas procedūrām saskaņā ar šīs regulas 11. panta 5. punktu, Vispārējā tiesa no tā secināja, ka Savienības iestādēm bija tiesības īstenot pārskatīšanas procedūru, lai gan pastāvēja iespēja, ka minētās regulas 5. panta 4. punktā noteiktais 50 % sliekšnis varēja tikt nesasniegts.
- 32 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 88. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Padome, interpretējot pamatregulas 9. panta 1. punktu, nav piesavinājusies nekādu jaunu kompetenci, jo tā “nolēma saglabāt attiecīgos antidempinga maksājumus uz vēl vienu gadu tikai pēc tam, kad bija konstatējusi – kas bija tās pienākums –, ka dempings joprojām pastāvēja, ka šo maksājumu termiņa izbeigšanās varēja izraisīt šī dempinga un zaudējumu turpināšanos un ka antidempinga maksājumu saglabāšana bija Kopienas interesēs”.
- 33 Līdz ar to Vispārējā tiesa no tā secināja, ka šajā lietā nevar konstatēt nekādu pamatregulas 9. panta 1. punkta pārkāpumu.
- 34 Otrkārt, Vispārējā tiesa izvērtēja jautājumu par Kopienas ražošanas nozares definīciju, lai aprēķinātu zaudējumus.
- 35 Vispirms pārsūdzētā sprieduma 91. punktā Vispārējā tiesa atgādināja, ka saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu antidempinga pasākumu var saglabāt ilgāk nekā šajā tiesību normā minētie pieci gadi tikai tad, ja tā termiņa izbeigšanās var izraisīt dempinga un zaudējumu turpināšanos vai atkārtoto, jēdzienu “zaudējumi” saprotot, piemērojot šīs pašas regulas 3. panta 1. punktu, kā būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, būtisku zaudējumu draudus Kopienas ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu.

- 36 Tālāk pārsūdzētā sprieduma 92. punktā tā norādīja, ka pamatregulas 4. panta 1. punktā ar Kopienas ražošanas nozari saprot vai nu “līdzīgo preču ražotāju kopumu Kopienā”, vai arī “tos ražotājus, kuru kopējais saražoto līdzīgo preču apjoms veido lielāko daļu no šo [līdzīgo] preču kopējā saražotā apjoma Kopienā, kā teikts [šīs regulas] 5. panta 4. punktā”, un ka Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, izvēloties starp šīm divām alternatīvām.
- 37 Pārsūdzētā sprieduma 94. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka iespējamās situācijas, kas tieši vai netieši ir minētas pamatregulas 9. panta 1. punktā, pēc definīcijas nozīmē, ka šīs regulas 5. panta 4. punktā paredzētais 50 % sliekšnis vairs netiek izpildīts. Vispārējā tiesa no tā secināja, ka “vispārīga atsauce [pamatregulas 4. panta 1. punktā] uz šīs regulas 5. panta 4. punktu, ciktāl runa ir par frāzi “lielāko daļu no [...] preču kopējā saražotā apjoma Kopienā”, var tikt saprasta tikai kā atsauce uz minimālo 25 % sliekšni, nevis 50 % sliekšni”. Atbilstoši Vispārējās tiesas uzskatam “šāds risinājums vēl jo vairāk ir nepieciešams tāpēc, ka prasības par to, ka Kopienas ražošanas nozarei ir jāveido lielākā daļa no kopējā saražotā apjoma Kopienā, mērķis ir nodrošināt, ka ir pietiekami pārstāvēts šajā nozarē ietilpstošo ražotāju kopējais saražoto preču apjoms. Jautājums par to, vai tas tā ir, ir vairāk atkarīgs no šo ražotāju saražotā apjoma daļas kopējā Kopienā saražotajā apjomā, nevis no nostājas, kādu attiecībā uz sūdzību vai pārskatīšanas pieteikumu ir izteikuši tie ražotāji, kas nav iekļauti Kopienas ražošanas nozarē, piemērojot pamatregulas 5. panta 4. punktu”.
- 38 Pārsūdzētā sprieduma 96. punktā Vispārējā tiesa no tā secināja, ka Padome nav pieļāvusi nekādu kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot Kopienas ražošanas nozares definīcijā iekļaut vienīgi *Osram*.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 39 Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasa Tiesai atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kādi radušies apelācijas sūdzības iesniedzējām gan Vispārējā tiesā, gan šajā apelācijas tiesvedībā.
- 40 Komisija lūdz apelācijas sūdzību noraidīt un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 41 Komisija lūdz Tiesu primāri noraidīt apelācijas sūdzību. Pakārtoti tā lūdz tai lemt par prasību pirmajā instancē un to noraidīt kā nepieņemamu vai nepamatotu. Katrā ziņā tā lūdz arī piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 42 *Osram* lūdz apelāciju noraidīt un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 43 Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza divus pamatus, kuri ir balstīti, pirmkārt, uz pamatregulas 9. panta 1. punkta par procedūras izbeigšanu sūdzības atsaukšanas gadījumā pārkāpumu un, otrkārt, uz šīs regulas 4. panta 1. punkta un 5. panta 4. punkta, kuri attiecas uz jēdziena “Kopienas ražošanas nozare” definīciju, kopīgas piemērošanas pārkāpumu.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 44 Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot kļūdaini interpretējusi pamatregulas 9. panta 1. punktu, uzskatot, ka, ja šī norma ļāva Komisijai turpināt izmeklēšanu, lai gan sākotnējā sūdzība bija atsaukta, tas pats bija jāpiemēro *a fortiori* gadījumā, kad kritās Kopienas ražotāju atbalsts šai sūdzībai.
- 45 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa, lai pamatotu šādu plašu interpretāciju, pārsūdzētā sprieduma 84. punktā kļūdaini atsaucās uz savu spriedumu *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome (T-249/06, EU:T:2009:62), ņemot vērā atšķirības faktos, kādas pastāvēja starp pēdējo minēto spriedumu un šo lietu. Tās piebilst, ka pamatregulas 9. panta 1. punkta formulējums skaidri norāda, ka tā piemērojamība ir ierobežota, ietverot vienīgi sūdzības atsaukšanas gadījumus, ko turklāt ir apstiprinājusi Savienības iestāžu prakse.
- 46 Padome, kuru atbalsta Komisija un *Osram*, apgalvo, ka saskaņā ar pamatregulu atšķirībā no procesuālās stadijas, kura attiecas uz izmeklēšanas uzsākšanu, uz pašu izmeklēšanu neattiecas neviena konkrēta norma, kura uzliktu Komisijai pienākumu izbeigt izmeklēšanu atbalsta minētajai sūdzības samazināšanās gadījumā. Tā norāda, ka šī atšķirība ir izskaidrojama ar vajadzību raksturot sūdzības iesniedzēju tiesības celt prasību procedūras uzsākšanas stadijā, kas ir vajadzība, kāda vairs neeksistē, kad izmeklēšana ir uzsākta, jo izmeklēšanas mērķis ir iegūt nepieciešamo informāciju, kas ļauj konstatēt Kopienas ražošanas nozarei ar dempingu radītā kaitējuma esamību vai neesamību.
- 47 Padome uzskata, ka Vispārējās tiesas pamatojums nav nesaderīgs ar minēto regulu un turklāt izriet jau no Vispārējās tiesas agrākas judikatūras, kāda tika iedibināta gan ar spriedumu *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome (T-249/06, EU:T:2009:62), gan arī ar spriedumu *Gem-Year* un *Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)*/Padome (T-172/09, EU:T:2012:532), no kuriem izriet, ka šīs regulas 5. panta 4. punktā paredzētajām prasībām attiecībā uz tiesībām celt prasību ir jābūt izpildītām vienīgi izmeklēšanas uzsākšanas brīdī, nevis tās laikā.
- 48 Padome piebilst, ka, pieņemot, ka izrādītos, ka Savienības iestādes, kurām ir plaša rīcības brīvība, lai lemtu par procedūras izbeigšanu pēc sūdzības atsaukšanas, savā agrākajā praksē parasti izbeidza notiekošo izmeklēšanu pēc šādas atsaukšanas, no tā nevar secināt, ka šīm iestādēm bija jāizbeidz arī izmeklēšana, kuras rezultātā tika pieņemta strīdīgā regula, jo bija krities Kopienas ražošanas nozares atbalsts šādai izmeklēšanai.

Tiesas vērtējums

- 49 Vispirms jānorāda, ka pamatregulas 5. pantā ir skaidri reglamentēti nosacījumi, saskaņā ar kādiem “sūdzības saņemšanas no fiziskas vai juridiskas personas, vai apvienības, kam nav juridiskas personas statusa, bet kas rīkojas Kopienas ražošanas nozares vārdā” noteikumiem tiek uzsākta antidempinga izmeklēšana. Šajā ziņā šī panta 4. punktā ir paredzēts, ka šai sūdzībai, lai uzskatītu, ka to ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare, ir jāatbilst diviem kumulatīviem nosacījumiem attiecībā uz tai izteiktā atbalsta limeni. No vienas puses, šo atbalstu ir jāasniedz “Kopienas ražotāji[em], kuru kopējā saražotā produkcija veido vairāk nekā 50 % no kopējo saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi tā Kopienas ražošanas nozares daļa, kas vai nu atbalsta, vai noraida sūdzību.” No otras puses, minētais atbalsts ir jāsniedz Kopienas ražotājiem, kuri ražo mazāk nekā 25 % no kopējā saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi Kopienas ražošanas nozare.
- 50 Jānorāda, ka, tiklīdz izmeklēšana ir uzsākta, minētās regulas 9. panta 1. punktā Komisijai ir skaidri paredzēta iespēja izbeigt minēto izmeklēšanu sūdzības atsaukšanas gadījumā, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā Kopienas interesēm.

- 51 Šajā pašā regulā nav paredzēta neviena norma par pasākumiem, kādi būtu jāveic Komisijai izmeklēšanas laikā atbalsta, kādu ražotāji izsaka sūdzībai vai pārskatīšanai, samazināšanās gadījumā.
- 52 Tomēr, tā kā gadījumā, kad sūdzība vai pārskatīšanas lūgums tiek atsaukts, Savienības iestādes saskaņā ar pamatregulas 9. panta 1. punktu un 11. panta 5. punktu var turpināt izmeklēšanu, tas ir jāpiemēro *a fortiori*, kā to konstatēja Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 85. punktā, atbalsta sūdzībai vai pārskatīšanai vienkāršas samazināšanās gadījumā.
- 53 Tāpēc jāuzskata, ka atbalsta, kādu Kopienas ražotāji sniedz sūdzībai vai pārskatīšanas lūgumam, samazināšanās ne vienmēr nozīmē izmeklēšanas izbeigšanu, pat ja šāda samazināšanās nozīmē, ka šis atbalsts atbilst tādām ražošanas līmenim, kas ir zemāks par vienu no diviem sliekšņiem, kādi ir paredzēti minētās regulas 5. panta 4. punktā.
- 54 Šāda interpretācija ir vēl jo vairāk piemērota tāpēc, kā ģenerālvokāts norādīja secinājumā 118. punktā, ka izmeklēšanas laikā Kopienas ražošanas nozares pārstāvju nostājas var atšķirties. Šādas atšķirības nav šķērslis attiecīgās izmeklēšanas pienācīgai norisei.
- 55 No minētā izriet, ka Vispārējā tiesa nepieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 85. un 86. punktā interpretējot minētās regulas 9. panta 1. punktu un uzskatot, ka no šīs normas *a fortiori* izrietēja, ka Savienības iestādēm ir tiesības veikt pārskatīšanas procedūru, lai gan pastāvēja iespēja, ka šīs regulas 5. panta 4. punktā paredzētais 50 % sliekšnis var netikt sasniegts.
- 56 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, apelācijas sūdzības pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 57 Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi pamatregulas 4. panta 1. punktu, skatot to kopā ar šīs regulas 5. panta 4. punktu.
- 58 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, lai definētu “Kopienas ražošanas nozares” jēdzienu, piemērojot minētās regulas 4. panta 1. punktu, un līdz ar to, lai spriestu par šai nozarei nodarītu kaitējumu, Vispārējā tiesa nepareizi esot piemērojusi vienu no kumulatīvajiem šīs pašas regulas 5. panta 4. punktā paredzētajiem kritērijiem attiecībā uz atbalstu sūdzībai, kas šajā gadījumā ir kritērijs, saskaņā ar kuru sūdzība ir jāatbalsta Kopienas ražotājiem, kuru pieskaitītais saražotais apjoms veido vairāk nekā 50 % no kopējā saražotā līdzīgo preču apjoma Kopienas ražošanas nozarē, kura izsaka savu atbalstu vai iebilst attiecīgajai sūdzībai. Apelācijas sūdzības iesniedzējas no minētā secina, ka, šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa neievēroja pamatregulas normu, kuras interpretācijā nedrīkst būt nekādas neskaidrības, un tādējādi neievēroja tiesiskās noteiktības principu.
- 59 Padome, Komisija un *Osram* apgalvo, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas jaucot divus dažādus jēdzienus. Pirmais ir jēdziens – tiesības celt prasību, kas ir jāpārbauda sūdzības iesniegšanas brīdī un pirms jebkādas izmeklēšanas uzsākšanas. Šis pārbaudes mērķis ir nodrošināt, ka šo sūdzību atbalsta pietiekami reprezentējoša Savienības nozares pārstāvju daļa, un tāpēc tā attiecas uz pamatregulas 5. panta 4. punktā paredzēto divu minimālo ražošanas sliekšņu kumulatīvi ievērošanu. Otrais jēdziens, proti, Kopienas ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma jēdziens, ir jānovērtē izmeklēšanas laikā neatkarīgi no sākotnējās sūdzības, kas nozīmē, ka jāņem vērā ir vienīgi 25 % no līdzīgu preču kopējā saražotā apjoma Kopienas nozarē kā minimālais sliekšnis, lai noteiktu, vai dempinga prakse ietekmē lielāko Kopienas ražošanas nozares daļu. Padome, *Osram* un Komisija no minētā secina, ka Vispārējā tiesa līdz ar to nepieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 93. un 94. punktā uzskatot, ka

jēdziens “Kopienas ražošanas nozare” ir jāsaprot atšķirīgi pirms izmeklēšanas uzsākšanas un izmeklēšanas laikā, lai secinātu, ka atsauce šīs regulas 4. panta 1. punktā uz tās 5. panta 4. punktu “var tikt saprasta vienīgi kā minimālais 25 % sliekšnis, nevis 50 % sliekšnis”.

Tiesas vērtējums

- 60 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību teksti, cik vien iespējams, ir jāinterpretē, ņemot vērā starptautiskās tiesības, it īpaši, ja ar šādiem tekstiem ir paredzēts tieši īstenot Savienības noslēgtu starptautisku līgumu (skat. spriedumu *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 61 No pamatregulas preambulas 1.–3. un 5. apsvēruma izriet, ka jēdziens “Kopienas ražošanas nozare” ir jāinterpretē atbilstoši 1994. gada Antidempinga nolīgumam.
- 62 Saskaņā ar pamatregulas 4. panta 1. punktu termins “Kopienas ražošanas nozare” aptver “visus Kopienas līdzīgo produktu ražotājus” vai “tikai tos, kuru kopējā ražojumu izlaide veido būtisku daļu, kā noteikts pamatregulas 5. panta 4. punktā, kopējā šo ražojumu produkcijā Kopienā.”.
- 63 1994. gada Antidempinga nolīgumā būtībā ir izmantotas tādas pašas divas alternatīvas, lai definētu jēdzienu “iekšzemes ražošanas nozare”. Attiecībā uz otro alternatīvu izšķirošais faktors gan 1994. gada Antidempinga nolīgumā, gan pamatregulā ir termins kopējās iekšzemes ražošanas vai Kopienas ražošanas “lielākā daļa”.
- 64 Runājot par otro alternatīvu, kuras interpretācija ir apelācijas sūdzības otrā pamata priekšmets, ir jāuzsver, ka atšķirībā no 1994. gada Antidempinga nolīguma 4.1. panta minētās regulas 4. panta 1. punktā, kurš attiecas uz Kopienas ražošanas nozares definīciju, ir precizēts visas Kopienas līdzīgo produktu ražošanas “lielākās daļas” jēdziens, atsaucoties uz šīs pašas regulas 5. panta 4. punktu.
- 65 Šī atsauce ir uzskatāma par papildu elementu attiecībā uz 1994. gada Antidempinga nolīguma 4.1. pantā ietverto definīciju.
- 66 Jākonstatē, ka pamatregulas 5. panta 4. punktā ietvertie 50 % un 25 % sliekšņi attiecas uz dažādām Kopienas ražotāju grupām.
- 67 Tomēr vispirms jākonstatē, ka 50 % sliekšnis attiecas vienīgi uz Kopienas ražotāju – kuri atbalsta sūdzību Kopienas ražotāju veidotajā grupā, kas atbalsta vai iebilst sūdzībai, – relatīvo svaru.
- 68 Turpretim šajā pašā normā paredzētais 25 % sliekšnis attiecas uz “Kopienas ražošanas nozares saražoto līdzīgo preču kopējo apjomu” un to Kopienas ražotāju procentuālo daļu, kuri atbalsta sūdzību par šo kopējo saražoto apjomu. Līdz ar to vienīgi 25 % sliekšnis ir atbilstošs, lai noteiktu, vai minētie ražotāji pārstāv “lielāko daļu” no Kopienas ražošanas nozares saražoto līdzīgo preču kopējā apjoma pamatregulas 4. panta 1. punkta izpratnē.
- 69 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka pamatregulas 4. panta 1. punkts un 5. panta 4. punkts, skatot tos 1994. gada Antidempinga nolīguma 4.1. panta gaismā, var tikt saprasti kā tādi, kuros ir atsauce vienīgi uz minimālo 25 % sliekšni. Ar atsauci uz šo sliekšni pamatregulas 4. panta 1. punktā ir vienkārši precizēts, ka Kopienas ražotāju, kuri atbalsta sūdzību, kopējā saražotā produkcija, kura nepārsniedz 25 % no Kopienas ražošanas nozares saražotā līdzīgo preču kopējā apjoma katrā ziņā nevar tikt uzskatīta par pietiekami reprezentatīvu attiecībā uz Kopienas ražošanu.

- 70 Gadījumā, kad minēto Kopienas ražotāju kopējais saražotās produkcijas apjoms pārsniedz minēto sliekšni, var tikt noteiktas vai saglabātas antidempinga tiesības, ja attiecīgās Savienības iestādes var pierādīt, ņemot vērā visus atbilstošos lietas apstākļus, ka preču, kuras ir dempinga priekšmets, importa rezultātā radītais kaitējums ietekmē Kopienas ražošanas nozarei saražoto līdzīgo preču kopējā apjoma lielāko daļu.
- 71 Apstrīdētajā regulā Padome pamatojās tikai uz viena ražotāja datiem, proti, *Osram*, kurš saražo aptuveni 48 % no Kopienas ražošanas nozarē saražoto līdzīgo preču kopējā apjoma, lai novērtētu Kopienas ražošanas nozarei radīto kaitējumu.
- 72 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka daļa Kopienas produkcijas, kas ir ļoti tuva 50 % no Kopienas ražošanas nozarē saražoto līdzīgo preču kopējā apjoma, piemēram, 48 %, var tikt acīmredzami uzskatīta par šīs produkcijas lielāko daļu. Pamatregulas 4. panta 1. punktā patiešām ir atsauce uz Kopienas produkcijas “lielākās daļas” jēdzienu, nevis uz “lielāko daļu Kopienas produkcijas”.
- 73 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Vispārējā tiesa nepieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 94. punktā, ka atsauce pamatregulas 4. panta 1. punktā uz tās 5. panta 4. punktu var tikt saprasta vienīgi kā atsauce uz 25 % sliekšni, nevis 50 % sliekšni, un, otrkārt, minētā sprieduma 96. punktā konstatējot, ka Padome varēja pamatoti uzskatīt, ka *Osram* produkcija, kura veidoja aptuveni 48 % no Kopienā kopējās saražotās produkcijas, “pavisam noteikti veidoja lielāko daļu Kopienas produkcijas”.
- 74 Tāpēc arī apelācijas sūdzības otrais pamats nevar tikt atbalstīts.
- 75 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, apelācijas sūdzība ir jānoraida kā nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 76 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs.
- 77 Tā kā Komisija un *Osram* ir prasījušas piespriezt *Philips* Polija un *Philips* Nīderlande atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tām spriedums ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 78 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, Savienības dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to Komisija, persona, kas bija iestājusies lietā pirmajā instancē, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) *Philips Lighting Poland S.A.* un *Philips Lighting BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un *Osram GmbH* tiesāšanās izdevumus;**
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

[Paraksti]